

Citeva trăsături consacrate de acțiunile dedicate semicentenarului



- O largă participare
- Capacitate de inițiativă
- Varietate și dinamism

PENTRU FIECARE ORGANIZAȚIE, PENTRU FIECARE TÎNĂR, REUȘITELE ACESTEI PERIOADE SINT UN ÎNDEMN LA AUTODEPĂȘIRE

Ansambll acțiunilor inițiate de organizațiile U.T.C. în această ultimă perioadă a ștut să împletească în egală măsură elementele festive ale momentului cu cele de lucru, exprimând, cu mijloace de desfășurare pline de originalitate și fantezie, obiectivele și scopurile fundamentale ale organizației noastre revoluționare.

propune să întreprindem pe viitor coordonatele de acțiune nu se vor mai putea situa, nici în raport cu noi înșine și cu alții mai puțin în raport cu tinerii, sub nivelul deja dobândit, că unitatea de măsură cu care urmează să ne analizăm de acum încetează să aparțină unei realități la care va trebui să apelăm întotdeauna. Pornind în mod firesc mai departe, de la acest moment de intensă mobilizare a forțelor, de la gradul sporit de participare și aderență a tinerilor la acțiunile inițiate în perioada sărbătorii semicentenarului, efortul care ni se cere acum tuturor este acela de consolidare organizatorică a elemen-

telor cizgite deja, de urmărirea perseverentă în vederea permanențizării lor, a direcțiilor practice de acțiune pe care perioada de pregătire și sărbătorire a semicentenarului ni le transmite cu atâtă generozitate. Redacția noastră vă propune să luați parte la un schimb de idei pe această temă, invitându-vă să vă spuneți cuvințul în cadrul dezbaterii pe care o încurajăm astăzi.

În pag. III

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7121

6 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂȚĂ 8 APRILIE 1972

ÎN PAG. A 5-A

De la A la Z

- LEGE ȘI LEGITIMATE
- OMUL MULTILATERAL DEZVOLTAT
- POLUAREA MORALĂ — O FATALITATE?
- CUI APARTINE SPAȚIUL EXTRA-ATMOSFERIC?

LA ÎNCEPUT DE TRIMESTRU, PE ȘANTIERELE INDUSTRIALE

SCHIMBĂRI ÎN BINE

La trei luni după publicarea unui articol despre tinerii care construiesc Uzina de alumina din Tulcea

Revenim pe șantierul Uzinei de alumina din Tulcea după aproape trei luni. Cu prilejul unui precedent popas aici, constatăm și ne referăm la unele deficiențe în asigurarea ritmului normal de lucru: o pronunțată risipă a timpului de muncă, o distanță destul de mare între planurile frumoase și activitatea propriu-zisă a organizației U.T.C., a conducerii acesteia, care la acea oră nu oferea decât promisiuni, nicicum fapte concrete. Menționăm, drept consecință a acestor deficiențe, resțanțele mari în îndeplinirea sarcinilor de plan, resțanțe care începuseră să se acumuleze fără a se încerca o hotărâtă curmare a cursului lor. Acum, pășind din nou pe poarta șantierului, ne înțecăm multe întrebări dar și o anumită neliniște: a găsit oare organizația U.T.C. acele resțanțe în stare să-l mobilizeze pe toți tinerii la un ritm de lucru dinamic, ritm neapărat necesar în îndeplinirea sarcinilor de plan?

Aflăm, mai întâi, că din luna februarie ritmul de lucru s-a îmbunătățit simțitor, așa încât de atunci, decada de decada, planul a fost îndeplinit și chiar depășit, că întreaga activitate de pe șantier se înscrie acum pe alte coordonate. Desigur, este meritul conducerii șantierului care a luat numeroase măsuri pentru redresarea situației. (Fără îndoială, ar fi fost de dorit și ca aceste măsuri să fie mai oportune, mai operative).

Printre aceste măsuri se numără intensificarea lucrului în schimburi II, o mai bună folosire a timpului de muncă, o nouă repartizare a responsabilităților cadrelor de conducere în efectuarea lucrărilor, mărirea capacității de preparare a betonului, lărgirea frontului de lucru pentru turnarea acestuia etc. Și organizația U.T.C., tinerii de pe șantier, în aceste ultime două luni, își expune părerea șefii serviciului producție, tovarășul Gavriță Vihisteneș, și-au sporit contribuția. Am observat o mai mare mobilizare din partea lor, au desfășurat acțiuni eficiente pentru o mai bună organizare și aprovizionare a locurilor de muncă, pentru folosirea judicioasă a timpului de lucru.

O părere evident mai autorizată, mergând însă în același ton, ne comunică secretarul comitetului de partid, tovarășul Nicolae Manoliu: „Organizația U.T.C. s-a urmată criticilor aduse, și-a îmbunătățit substanțial activitatea. În revizuirea ritmului de lucru pe șantier are și ea un rol principal. Întrecerea între echipe, între organizațiile din cadrul loturilor, care înainte era

LUCREȚIA LUSTIG
MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a IV-a)

ION CHIRIC

(Continuare în pag. a II-a)

LUPII

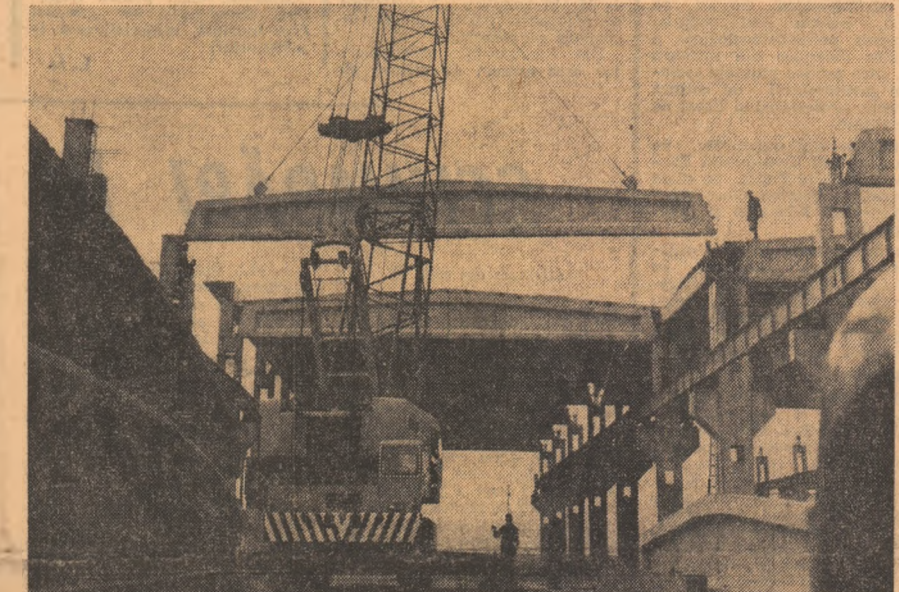
de A. I. ZĂINESCU

Apar cînd și cînd, ascunzîndu-și rinjețul într-un surîs primdvorătec, dar ascutîndu-și bine colții acolo, lupii. Dacă ar veni din fabule ar trebui să poarte coajole de miel. Dar ei sînt niște lupi realiști, de gheață aproape, și au formă umană. Au extras din regn numai răutatea. Și pe aceasta și-o ascund cu subtilitate, dar, din cînd în cînd, prin mîștele începute să li se scurgă gust rece de sare și atunci întreaga lor încrengătură de oase și carne se retrage halucinant spre înșurii cerul gelatinos al gurii, răspîndind un aer stagnat ca de groapă, pestilențial.

Lupii se pregătesc atunci să muște, și mușcă. Pe cei mai slabi, bineînțeles, pe cei mici și timizi din gheara lor grasă și mare, pe cei care nu cred că lupii au neori formă umană și care se conving pînă la urmă că pădurea, oricît de frumoasă ar fi, mai trebuie încă și încă să fie asanată, mai trebuie încă și încă scuturată de cîte un vînt tonic, purificator. Pădurea aceasta poate fi neori un impunător restaurant. L. S., o fată de 18 ani, dintr-un oraș care, prin exemplul celor mai buni ai săi și-a propus ca deviză sublimă cinstea, hărnicia și onoarea, calificată la locul de muncă în meseria de ospătar, povestește lucruri dramatice, incredibile. Despre ea și despre alții asemenea ei, de o vîrstă cu ea: bătaii, injurături, amenințări, presiuni, invitații făcute la imoralitate, obiective și dezonante invadate înalt în condourile de lup. Refuzul unor atari anomalii în altă instituție, părăsirea meseriei. L. S. a făcut un memoriu și a spus toate acestea acolo, drept pentru care și-a aflat mîinii fulgerătoare. Cum se poate, au gândit între ei niște lupi de acestia, îmbrăcați igienic în frumoase jachete albe, cum de îndrăznește cineva să-i înfrunte? Drept pentru care i-au aruncat cu solnița în ochi și i-au umplut ochii de sare și de vîntății. Legile dreptății nu-i interesează, ei își fac pe loc legile lor animalice și scot ghearele.

Pădurea aceasta uscată, strădînd aerului pur, social se implantează alte ori pe cite un șantier unde într-adevăr se construiește, se ridică schele și ziduri înalte dar unde

(Continuare în pag. a IV-a)



Noul șantier al citoarei uzine de uitaș terasier din Buzău. Se lucrează montarea planșelor din beton

Foto: PAVEL TANJALĂ

Pentru CE și pentru CINE edităm revistele școlare?

Dacă în urmă cu cîțiva ani pledam pentru apariția revistelor școlare, acum, existența celor peste 600 reviste, cu un tiraj ce trece de jumătate milion de exemplare, este o realitate care aduce în prim plan o altă problemă. Și anume, ce și propun să urmărească revistele și, în general, ce urmăresc, dacă sînt reprezentative pentru colectivele de elevi cărora li se adresează, mai exact, dacă reflectă universul intereselor acestei vîrste. Că aceasta este o problemă la ordinea zilei, ne-am dat seama în discuția avută, recent, cu un număr de reprezentanți ai revistelor din cîteva licee bucureștene. Cum nu era posibil ca într-o întîlnire să epuizăm toate aspectele tinînd de rolul revistei școlare și să ajungem la analiză detaliată pe fiecare număr de revistă luat în parte, am convenit să reparcurgem cu cei prezenți procesul scrierii revistei. Nu ne-am aplatat întîmplător asupra existenței revistei — înainte de a se alcătui într-un număr și după difuzarea ei printre elevi; pătrunzînd în acest laborator, aveam să aflăm, de fapt, cum este gîndită, de cîte cine, ce vrea revista. Intenția a fost să stăm de vorbă cu responsabilii ai revistelor, dar cum

a fost dificil să-l identificăm în persoana celor prezenți, nu ne-am formalizat. Interlocuitorii noștri reprezentau zece reviste: „Gînduri” — Liceul „Ion Creangă”, „Funișel” — Liceul „I. L. Caragiale”, „Primii pași” — Liceul nr. 25, „Phönix” — Liceul „M. Sadoveanu”, „Speranțe” — Liceul „Gh. Lazăr”, „Mugurii” — Liceul „M. Viteazul”, „Adolescența” — Liceul „N. Bălcescu”, „Gînd înaripat” — Liceul „I. Neulce”, „Pași spre viitor” — Liceul „D. Bolintineanu”, „Pe un picior de plai” — Liceul nr. 39.

Toate cele zece reviste sînt tipărite, au coperti foarte pretențioase și, în general, o linută grafică care le scoate din categoria publicațiilor improvizate. De altfel, toate poartă girul unor colective de redacție formate din elevi și al unor colective de îndrumare formate din profesori. Am încercat, deci, să aflăm:

- Cum s-a conceput sumarul unui număr;
- dacă colectivul redacției este organizat după un anumit criteriu — pe rubrici, pe probleme, pe ani de studiu etc.;
- sînd se întîlinesc colective de redactori, cu ce scop, ce discută, ce hotărășc;
- dacă analizează fiecare număr al revistei, ori o face comitetul U.T.C. sau conducerea școlii;
- revista este cu-

„RELAȚIILE DIN ROMÂNIA

COMUNISTĂ, PE CARE O VISAM, CĂUTAM SĂ LE INSTAURĂM ÎNTRE NOI”

— Tovarășe Alexandru Siperco, dumneavoastră ați activat în rândurile U.T.C. în anii grei ai ilegalității. Acum, cînd organizația noastră revoluționară de tineret își sărbătorește semicentenarul, ce imagini sînt mai

vil, mai puternice în memoria dumneavoastră? — Păstrez în memorie fapte și întîmplări care și azi, după aștia ani, sînt la fel de impresionante. Păstrez, în primul rînd, imaginea eroismului. Acțiunea acelor tineri care, anamăi de un înfălcărat patriotism și înțelegînd momentele de grea cumpănă prin care trecea țara, s-au angajat fără săvîrșire pe drumul luptei, sacrificîndu-și și uneori viața. Și păstrez, îndeosebi, imaginea a ceea ce a însemnat U.T.C. pentru mii și mii de tineri: o școală de educare și călînire comunistă. În rândurile U.T.C. tinerii și-au format înalte trăsături morale și de caracter, combativitatea și fermitatea revoluționară, pasiunea și dăruirea, pe care le-au pus în slujba noblelor

idealuri ale poporului, ale partidului comunist. Faptele titecistilor au constituit de-a lungul anilor pilde vii de trăire militantă a vieții pentru întregul tineret. — Ce-l îndemna pe un tînăr să adere la organizația U.T.C.? — În legătură cu acest subiect ar fi multe de spus. Voi răspunde însă pe scurt: faptul că această organizație, condusă de partid, devenise o forță în stare să realizeze unitatea dintre ideal și acțiune. U.T.C. apăra interesele tinerilor, milita pentru înfăptuirea aspirațiilor lor. — Era ușor să devii membru

DANA GAVRILOVICI
(Continuare în pag. a IV-a)

● CEI 450 DE TINERI ELEVI și muncitori din orașul Mizil care au participat recent la curățirea a 36 hectare pășune și la tăzura conductei de canalizare a orașului pe o lungime de 7.500 metri liniari, s-au întîlnit cu mijlocul unei ample acțiuni de muncă voluntar-patriotică inițiată de Comitetul orășenesc al U.T.C. în cadrul „Lunii primăverii” pentru amenajarea și întregirea a 1.500 mp. spații verzi. Mai notăm din agenda de lucru a brigăzilor: spiritul pe care întînețea să-l dea în săptămînile următoare la construcția fabricii de mobilă din localitate, unde vor contribui la curățirea terenului, stivuirea de materiale, plantări de pușci.

U.T.C. — SEMICENTENAR

● O VIAȚĂ INCHINATĂ MUNCII, o viață în care este mereu cu statul și cu fapta alturi de celălalt constituie un model evident, un exemplu demn de urmat. Pornind de la acest adevăr, organizația U.T.C. a Uzinei „Autobuzul” a inițiat un astfel de coloziv între tinerii din schimburi I al secției scolare și maestrul Moise Constantin, aflat în pragul pensionării. Petrușche Alexandru, secretarul comitetului U.T.C., celălalt tineri care au luat cuvîntul în adunare au mulțumit maestrului Moise Constantin pentru că multă dintr-ei au învățat de la el și pătrundă aint în tîinele meseriei și și în cele ale muncii educative, 20 de tineri proaspăt veniți au de an în atelierul scolar al uzinei stau marioți prin recunoștină și respectul lor, ajutorului în muncă și viață pe care l-a prezentat, pentru tineretul uzinei, maestrul Moise.

„Tecemistii” în sesiune științifică

Au pus la punct tehnologii noi, au stat după amieze și uneori chiar nopți, cînd prindeau firul unei idei noi, derulîndu-și cu nerăbdare pînă la capăt, unde simțeau că se află o inovație, o invenție. Multe lucruri pe care nu le-au învățat în facultate le-au învățat acum. În o sesiune de comunicări, și încă la nivel republican — asta nici nu mai organizaseră și nici nu le spusese nimeni care e tehnologia ei. Pînă la urmă însă, au sprîjinit unor ingineri mai viștici, complicități mașinării a unei sesiuni științifice a fost pusă la punct și de joi funcționează fără cusur.

S-au întîlnit aici, la Sesiunea de comunicări științifice a tinerilor din ramura construcțiilor de mașini, peste 400 de ingineri (și cîteva inginerese...), aproape toți avînd sub 30 de ani. Mulți se cunosc, au fost colegi de promoție, dar nu au văzut de cîteva ani, răspîndiți prin țară de comisiile de repartizare. Se descoperă acum specialiști... specializați, de unde se desprîșcă doar „tecemistii”, matematicieni, fizicieni. Am văzut multe sesiuni, dar rareori am întîlnit la participanți în locul unui interes politicos față de ceea ce se prezintă o asemenea dorință de a urmări cit mai multe comunicări cum am văzut aici. Nu e simplul interes amical față de ceea ce a făcut un coleg; vin tineri cu valiza, direct de la gară și-o lasă la secretariat și vor să participe și la secția asta și la ceaaltă, vor să știe unde se prezintă o anumită lucrare, fiindcă au simțit (cu firul tehnicianului) că acolo e ceva interesant pentru ei, pentru uzina lor.

„Membru al comitetului de organizare” cu ecusoane albe în piept îi informează pe oaspeți, îi conduc, se străduiesc să le ofere materiale sesiunii. Simți că „tecemistii”, pun suflet cîr și în primirea fiecărui om. Cîrculă deja pe culoare vorbe cum că ar fi cîteva „bombe” — sînt unele lucrări care au făcut vilivă. Nu revoluționară încă știința dar au pentru specialiștii un grăunte de senzațional.

ANDREI BANC
(Continuare în pag. a IV-a)



Festivalul național al formațiilor folclorice studențești

Călușarii
Foto: GH. CUCU

O demonstrație de înalt nivel artistic

Timp de două zile, pe scena Operei Române, în fața unui public atent și receptiv, au evoluat formații și soliști ai tuturor centrelor universitare. Și cum centrele universitare ale țării sînt situate în toate zonele geografice ale patriei, studenții artiști amatori au prezentat o suală reprezentativă din ceea ce are mai original, mai specific, fiecare regiune în parte. A fost, așadar, o minunată ocazie pentru trecerea în revistă a folclorului românesc recunoscut prin bogăția și varietatea sa. Studenții din Petroșeni, Suceava, Bala Mare, Cluj și Oradea, din celelate centre universitare, au adus în scenă obiceiuri, jocuri și cîntece proprii zonelor respective. Acestea ar fi cîte dinții coordo-

nată meritorie a concursului ce face obiectul acestor rânduri. Dar nu singura și nici cea mai importantă. Pentru că, și nu e numai opinia noastră, festivalul s-a impus ca un eveniment artistic remarcabil prin altceva și anume, prin modalitatea în care studenții au înțeles și au reușit să valorifice scenic creația populară. Nu este acî loc să stăruim asupra problemelor de natură teoretică privind valorificarea folclorului românesc, concepută adesea din unghiuri inacceptabile care fac, în cele din urmă, un deserviciv folclorului și artei în general. Nu

AL. DOBRE
(Continuare în pag. a IV-a)

ÎNCEPUTURI

Șoferul camionului care m-a adus oprește la o bifurcare de drumuri.

— Aici e Tarnița. Noroc bun! I-mi spune și pornește mai departe, spre Răcăuții. O iau pe jos pe șoseaua din stînga pe lângă rîul care clipește peste bolovanii. De cîteva zile vremea e senină, cu un cer alina, nefiresc de albastru. Sub soarele de martie, arba nuaș își arată primele fire de un verde crud prin mișcarea turburată a arse de gerul iernii abia trecute. Pe marginea apei și pe dealurile din jur sevele pămîntului umflă în muzguri cremie subțiri ale copacilor. Lumina tînică și mătrunță de pe malurile apei se trecește la viață.

Din cînd în cînd, autobasculante încărcate cu balast mă depășesc în goană, stîrnind în urma

lor praful de pe marginea șoselei. Nu departe, în amiază caldă, larma șantierului se înalță deasupra văii însoțite într-o piclă ușoară, albastruie.

De o parte și de alta a defileului în care se înalță arcul de bet-

Scrisori de pe Someș

ton umed al viitorului baraj, două gigante macarale turn stîrnind bulă cerului. În zgomotul asurzitor al motoarelor, al instalației de aer comprimat, al vibratoarelor și forezele, fac cunoștință cu

maistrul Grigore Chendea. Se pregătește să predea schimbul și nemulțumit de ritmul de azi al turnărilor, ritm încetinit ba din cauza unor lucrări de montaj care nu suferă întîrzieri, ba din cauza unor defecțiuni la stația de betoane, ba din lipsă de autobasculante. Am avut schimburi cînd am turnat 3.000 m³. Poate au să meargă celălalt din plin.

Pe platforma unde ne aflăm s-au adunat deja betonistiști din schimbul doi și maestrul Aurel Vida face prezența. De aici se vede toată forța șantierului din vale. La stația de betoane își face apariția o dova Tatră. — A noastră-ți puterea, bieții! strigă

MIHAIL ELIN
(Continuare în pag. a II-a)

Convorbiri pe teme economice româno-franceze

Vineri dimineața, au început convorbirile dintre președintele Comitetului Economic al Republicii Socialiste România, Măneasa...

cooperării în diferite domenii de activitate economică, schimburi comerciale, cooperare industrială și tehnico-stiințifică...

PE AGENDA ZILEI

VINERI LA AMIAZA, vicepreședintele Comitetului de Miniștri, George Rădulescu, a primit pe președintele Comitetului de Stat pentru probleme de muncă și salarii...

și întreprinderi de transporturi aeriene române „TARZAN OMUL JUNGLEI”...

VICEPREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI, Emil Drăgănescu, a primit, vineri dimineața, delegația guvernamentală a Republicii Populare Chineze...

IERI — 7 APRILIE A.C. — s-au deschis în București, Iași, Cluj și Timișoara cursuri de partid pentru perfecționarea pregătirii politico-ideologice a cadrelor...

Delegația guvernamentală a R.P. Chineze, condusă de Ma Jen-huei, adjunct al șefului Administrației Generale a Aviației Civile...

La deschiderea cursului organizat în centrul București au participat tovarășii Virgil Cazacu, prim-adjunct al ministrului educației...

Maistrul și chipurile oamenilor se luminează: cu două mașini vor avea beton. Maistrul Aurel Vida e un bărbat masiv...

AFĂR, ÎN SOARE, lucrul nu s-a întrerupt nici o clipă. Autobucălantele își descurcă poara de beton în bena de 18 tone a macaralei...

— Începutul e greu, ca orice început, continuă maistrul Vida. Uite, de pildă, în 60, când s-au ațâțat lucrările la Argeș, la Baraj...

— Aici n-am apucat începutul. Cite ceva ar putea să se poartea decât bifeții ăștia, că-s de pe aici. Mergeau cu oile și cu vacile la păscut.

— Cei doi flăcăi din Someșul Cald nu sînt prea vorbăreți. Sînt noi pe șantier și lucrează la vibratoare, muncă grea, aproape neculicată...

— Peste forțata muncii se ridică o ceață ușoară, albastră, care stăruie în înalt ca un nimf.

— Începutul e greu, ca orice început, continuă maistrul Vida. Uite, de pildă, în 60, când s-au ațâțat lucrările la Argeș, la Baraj...

— Aici n-am apucat începutul. Cite ceva ar putea să se poartea decât bifeții ăștia, că-s de pe aici. Mergeau cu oile și cu vacile la păscut.

— Cei doi flăcăi din Someșul Cald nu sînt prea vorbăreți. Sînt noi pe șantier și lucrează la vibratoare, muncă grea, aproape neculicată...

— Peste forțata muncii se ridică o ceață ușoară, albastră, care stăruie în înalt ca un nimf.

VACANȚĂ

UN POSIBIL CONCURS DE VACANȚĂ: „CEA MAI FRUMOASĂ ACȚIUNE PIONIEREASCĂ”

Deci, a început vacanța. Nu este foarte mare. Dar e foarte densă. Cel puțin din punct de vedere...

În timp ce la București, cortina Teatrului Giulești s-a ridicat pentru întrecerea din cadrul concursului artistic pionieresc...

Și în timp ce mil de pionieri — concurenți și suporteri — consumă zilele vacanței de primăvară...

SCHIMBĂRI ÎN BINE

— Mai întâi, ne spune Vasile Burlacu, secretarul comitetului U.T.C., am inițiat în organizația dezbateri pe tema contribuției tineretului la îndeplinirea sarcinilor...

— În urmă, am practicat, după orele de program sau duminica, ore de muncă voluntară transportând diferite materiale de construcții...

— Un lucru e limpede: pe șantierul zonei de abținută în activitatea organizației U.T.C. de aici s-a petrecut o schimbare în bine...

mal cu seamă, extrem de ingenios, așa cum se potrivește vârstei. Din Moldova, ieșeni anunță două zile de concurs de carturi dotat cu „Cupa Moldovei”...

— În urmă, am practicat, după orele de program sau duminica, ore de muncă voluntară transportând diferite materiale de construcții...

— Un lucru e limpede: pe șantierul zonei de abținută în activitatea organizației U.T.C. de aici s-a petrecut o schimbare în bine...

EXPOZIȚIE ȘCOLARĂ

Într-una din sălile de clasă ale Liceului „Eminescu” din Timișoara, elevii din clasele V-VIII și-au expus produse realizate în cadrul orelor de practică tehnică...

I. DANŢEA

INITIATIVE

ACȚIUNI CU CARTEA SOCIAL-POLITICĂ

Recent, la Turnu Măgurele s-a organizat în cadrul manifestărilor prilejuate de Semicentenarul U.T.C. acțiune de difuzare a cărții social-politice la școala de conducători auto...

— În urmă, am practicat, după orele de program sau duminica, ore de muncă voluntară transportând diferite materiale de construcții...

— Un lucru e limpede: pe șantierul zonei de abținută în activitatea organizației U.T.C. de aici s-a petrecut o schimbare în bine...

— În urmă, am practicat, după orele de program sau duminica, ore de muncă voluntară transportând diferite materiale de construcții...

— Un lucru e limpede: pe șantierul zonei de abținută în activitatea organizației U.T.C. de aici s-a petrecut o schimbare în bine...

SPORT AZI, LA ORA 16,30 PE STADIONUL „23 AUGUST” CU GÎNDUL LA O REVANȘĂ

Mecliu România-Franța, programat sîmbătă 8 aprilie pe stadionul „23 August”, are multiple semnificații pentru fotbal românesc...

Mecliu România-Franța, programat sîmbătă 8 aprilie pe stadionul „23 August”, are multiple semnificații pentru fotbal românesc...

Mecliu România-Franța, programat sîmbătă 8 aprilie pe stadionul „23 August”, are multiple semnificații pentru fotbal românesc...

Mecliu România-Franța, programat sîmbătă 8 aprilie pe stadionul „23 August”, are multiple semnificații pentru fotbal românesc...

Mecliu România-Franța, programat sîmbătă 8 aprilie pe stadionul „23 August”, are multiple semnificații pentru fotbal românesc...

Mecliu România-Franța, programat sîmbătă 8 aprilie pe stadionul „23 August”, are multiple semnificații pentru fotbal românesc...

Echipa Franței a sosit la București

În autocarul echipei franceze de la Aeroportul Otopeni la București, am remarcat prezența unui fost mare jucător al reprezentativei...

MEMORIA ARENORILOR SPORTIVE

Măsurători moderne, efectuate de topografi pe antelul stadiului nipon în timp ce al doilea medalist cu argint...

SOLDATUL DE LA MARATHON...

care a zăcut fără ajutor în a-fara soarelui, cu grave fracturi la coloană, nu-și mai putea mișca piciorul...



Studentii la practică Foto: GH. CUCU

PROGRAMUL DE CINEMĂ

STEALIA SUDULUI: rulează la București (orele 15,30; 18,30). VIATA DE FAMILIE: rulează la Popular (orele 15,30; 18,30).

PROGRAMUL DE TEATRU

Opera Română: MOTANUL ÎNCALȚAT ora 11; SEARĂ VIEȚII ora 19,30. Teatrul de Operă: CONȚELE DE LUXEMBURG ora 19,30.

ROMÂNIA-FILM PREZINTĂ

regia IULIAN MIHU. Felix și Ottilia. Producție a studioului cinematografic „București”. Ecranizarea romanului „Enigma Ottiliei” de George Călinescu...

UN PUNCT CULMINANT
CĂRUIA ÎI VOR URMA ALTELE

Ce a însemnat pentru cele peste o mie de tineri de la Intreprinderea Industrială „Textila” din Galați activitatea...

milat ca un capitol deschis pentru eforturile utecștilor, un punct de culme care-și găsește o convingătoare continuare...



Locul se numește Dumbrava Verde. Ziua este o zi oarecare din acest an al muncii patriotice

TINERII DIN JUDEȚUL BIHOR PROPUN :

„LUNA MUNCII PATRIOTICE” TREBUIE SĂ DUREZE TOT ANUL

Se obișnuiește deja de cîteva timp ca prima lună de primăvară să fie reclamată autoritar, în fiecare an, de organizațiile U.T.C. pentru a fi transformată în „luna muncii patriotice”...

Intr-adevăr, perioada la care ne referim a fost marcată de numeroase realizări. Fără pretenția de a opera o „riguroasă ierarhie în rândul lor, dar în amintirea mai înalt, poate, formarea celor 3 brigăzi de producție...

Ca urmare, organizația a hotărât ca celor 3 brigăzi de producție să li se adauge alte 2. În momentul prezent, ele sînt pe cale de constituire în secția tesătorie din unitatea A. Apoi, fiind seama că în întreprindere...



Așa cum au ieșit și astăzi, cu întreaga organizație, vor fi prezenti pretutindeni, în muncă și în celelalte activități

Cîteva trăsături consacrate de acțiunile dedicate semicentenarului. O LARGĂ PARTICIPARE, CAPACITATE DE INIȚIATIVĂ, VARIETATE ȘI DINAMISM. Pentru fiecare organizație, pentru fiecare tinăr, reușitele acestei perioade sînt un îndemn la autodepășire.

Unitatea de măsură—ecoul în conștiința tinerilor

— Perioada recentă a situat, activiștii, poate mai mult decît oricînd, în contact direct, nemijlocit, cu colectivele de tineri; ansamblul bogat de acțiuni dedicate semicentenarului U.T.C. a determinat cu necesitate această prezentă, în cel vor fi continuate în viitor aceste dialoguri?...

— În aprilie, continuăm șirul de expuneri pe aceeași temă, pentru a cuprinde toată gama de organizații U.T.C. comunale, în cadrul unor întîlniri cu caracter mai complex, care să includă și manifestări culturale-artistice, sportive. Va trebui să ne concentrăm în primul rând pe activitatea de activitate a tinerilor, pentru a relua acest lucru cu o temă nouă, de data aceasta despre rolul conducător al partidului. Intenționăm să stabilim un grafic exact al tuturor acestor întîlniri. De asemenea, ne gândim să solicităm Comitetului județean Buzău al P.C.R., din partea căruia am primit un sprijin deosebit de prețios, organizarea unei noi serii de întîlniri ale tinerilor din diferite localități și organizații cu membri ai biroului județean, respectiv municipal și orașenească de partid.

O întrebare, două răspunsuri... CUM FOLOSII PRINCIPALELE ÎNVĂȚĂMINTE ALE PERIOADEI DEDICATE SEMICENTENARULUI PENTRU ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII DE VIITOR?

Table with 2 columns: Name and Title. Includes COROLIAN VOINEA (prim secretar al Comitetului județean Prahova al U.T.C.), VASILE ZAHARIA (prim secretar al Comitetului județean Buzău al U.T.C.), and ALEXANDRU EFTIMIE (secretar al Comitetului județean Brăila al U.T.C.).

...ȘI CITEVA ARGUMENTE DIN PROGRAMELE DE ACTIVITĂȚI

- LA PRAHOVA: Informări politice susținute în organizații de către membrii biroului județean... LA BUZĂU: Lansarea întrecerilor „Nici o mașină și nici un utilaj sub randamentul planificat, nici un minut neclădit”...

Totul poate fi spus într-un singur cuvînt: MOBILITATE

— Tovarășe secretar, v-aș solicita să formulați, din punct de vedere al naturii responsabilităților dv., ca secretar cu probleme organizatorice, concluziile ce le-ați desprins din bogata activitate desfășurată de organizațiile U.T.C. din județ cu prilejul jubileului U.T.C. — Concentrate într-o sinteză de ansamblu, impresii pe care mi le-a lăsat etapa de muncă pe care am străbătut-o pot fi exprimate într-un singur cuvînt: mobilitate. Plecînd de la această constatare, am merge pînă acolo, încît reușitele raportate în cadrul perioadei care face obiectul discuției noastre le-aș pune tocmai pe seama acestui lucru. De fapt, el înșiși constituie o mare reușită care ne înmagazinează pe toate celelalte, regăsite în varietatea manifestărilor, ritmul lor de desfășurare, participarea tinerilor. — Explicați, vă rog, resursele care au determinat o așa înaltă abilitate de aceste comparimente ale laturii organizatorice a activității, știut fiind că ele sînt imperative curente, deci nu s-ar trebui să depindă de momentele particulare care intervin. — M-aș oprî, mai înțîi, asupra unui element carecum ar fi parte, renunțarea la înconsecvență. După recenta experiență sînt mai convins că oriunde că înconsecvența ne-a închis ade-

Pagină realizată de: D. MATALEA, TRAIAN GINIU, ION TRONCA

REPORTAJUL NOSTRU

„Dar eu, cînd... cînd meargă Neamțul, negreșii fac un popas de pietate la Humulești, la muzeul memorial „Ion Creangă”. Prind mîrșă de oale și unie literare de excepție, mă simt cuprins de o aleasă desfrățare, generată, pe de o parte, de locuri și de oameni, pe de altă parte, de istoria culturală atât de cuprinzătoare, istorie prelungită în eternitate de opere prestigioase ale neamului românesc.

De curînd, am luat din nou drumul Humuleștilor — astăzi cartier component orășului Tirgu Neamț. Am trecut Ozana „ca frumos curgătoare și împede ca cristallul”, am urmat șoseaua și m-am oprit la o bifurcare de drumuri. Chiar în cumpăna lor, marele poezitor trona în linile masive ale unei stații, alb și cernic. Am ridicat privirea. În spațiile monumentale, un parc o clădire cu etaj, o firmă: Școala generală de 10 ani „Ion Creangă” — Humulești. Instanțanța, m-au revenit în memorie scene din „Amintiri...” — chilia care ținea loc de școală în poarta bisericii, bădița Vasile; primul dascăl al lui Nică, Smărdănița, ceasnoavele, „Calul Bălan”...

Am pășit în parcul școlii. Mă aștam, așadar, printre strănepoții de spirit ai lui Ion Creangă. Doaream în acel minut să stau de vorbă cu bădița Vasile, cu Nică și cu Ștefan a Petrii, așa cum arată ei azi, după mai bine de un veac de dragoste și știință de carte pe acest tînet.

Am urcat cîteva trepte, am deschis o ușă, apoi încă una și am intrat în cancelaria.

Primul om pe care l-am cunoscut a fost Toma Mosor, directorul școlii. Humuleștean get-beget. Aveam în față meza un învelitor cu timp de năso și cu corbă coborâtă până din vârful poezilor lui Creangă.

— Apoi dar, fiți bine-veniți! Să ședem oarecî, rosti directorul după ce dădurăm mîna, adăugînd un „vorba ceea” mai mult din reflex.

„Și după cum am cîntat a fi spus...” Toma Mosor este dascăl de vreo treizeci și cinci de ani. De peste două decenii conduce școala generală din Humulești.

— Cîți elevi v-au trecut prin mîni, tovarășe Mosor?

— Ei, parcă mai știu și eu? Tot satul. Sau aproape tot satul.

— Tot cartierul, vreți să spuneti...?

— Humulești.

— Vă mai întîlniți cu foștii elevi?

— Da. Și nu-mi roșeste niciodată obrazul.

Totui, o dată, înnoțitorul Toma Mosor — a omînt la ananșii. Un elev de-al lui, unul Pășălu, cînd s-a dus în armată pe alte meleaguri, a fost rugat să povestească despre Ozana, despre Creangă, despre muzeul din Humulești. Biștul băiat nu s-a prea descurcat. A cerut permisiune și a venit repede acasă. I-a tras Toma Mosor o beșteleală...

— Povestii-mi, vă rog, cîte ceva despre școală.

— Localul a fost înălțat prin anul 1912, peste drum de „școala” în care a deprins Nică buchea cărții. În 1957 am mai ridicat un etaj. Aveam nevoie de spațiu.

— Și acum?

— Avem 10 săli în care învață vreo 600 de elevi. Asta, fără a-l mai pune la socoteală pe cei 120 de copii de la grădinița care funcționează tot aici. La vară vom mai construi 4 clase, un laborator și cîteva ateliere școlare, cîci încăși nu ne mai ajungem cu spațiul.

După calcule aproximative, peste vreo cinci ani școala va avea cam o mie de elevi.

Pe la 1850, prima școală din Humulești pleca la drum cu o mînd de copii...

Desigur, a afirma că școala de astăzi este cu mult superioară celei în care a înnoțat Creangă este o prefațioasă banalitate. Simțeam însă că ceva, greu de definit, a rămas intact în timp, dincolo de evoluție, dincolo de sisteme moderne. Am întrebat.

— Imi închipui că vă referiți la spiritul moldovenesc, la sfîtoșenia oamenilor de pe aici, mă iscodi directorul.

Intr-adevăr. Înfelepciunea populară rămîne încrustată în memoria generațiilor și aproape neșchimbată. Vorba lui Creangă: „Cele rele sînt pe spele, cele bune sînt se-adune”.

De altfel, elevii din Humulești — cei 384 de pionieri și cei 57 de tuteșiți — și-au pus mai multe în gînd.

„NU ȘTIU ALȚII CUM SÎNT”...

I-am cunoscut pe cîteva dintre cei 26 de profesori ai Școlii generale din Humulești. Indrumătorul U.T.C., profesorul de educație fizică Eugen Crețu, comandantul unității de pionieri, profesorul de științe naturale Mihai Amariei, profesora de limba și literatura română, Virginia Cosma... Oameni tineri, majoritatea de prin partea locului. M-au vorbit despre munca lor și despre visurile de „mărire” ale școlii. Am ghicit din spuselor lor că tîne-ar fi dacă mi-aș spune școala generală ar deveni liceu. Cred că nici nu este o dorință greu de împlinit, într-un viitor destul de apropiat.

Notasem cîteva fapte de genă. Majoritatea absolvenților au urmat școli superioare sau sînt în curs de specializare. Una dintre interlocații m’ami amintea cu mîndrie că în anul trecut, un absolvent al școlii, Neculai Avidăneanu, a intrat „cap de listă” la concursul de admitere într-un liceu industrial din Iași.

„Altă faină se macină acum la moară...” ar spune Creangă. Și, pentru că veni corba, am întrebat dacă sînt în școală și amatori de glorie literară. Mi s-a pus în față revista școlii: „Ne-poșii lui Creangă”. O foaie modestă, desigur, dar care păstrează cu grijă tradițiile humuleștene și, mai mult, oferă cale liberă cititorilor elemente de perspectivă, mai ales în proză. Normal.

Însoțit de amabila mea gazdă, am pornit prin școală. Ne-am oprit la clasa I. Cînd am intrat, s-a răsunat de voci elevilor, subtrăcîte, unite într-un cîntec melodios. I-am pricit cîteva clipe. Care o fi Nică? Cînd am ieșit, un bănu petrecut pe coridor un lung „bună ziua” cîntat, moldovenesc.

Am intrat apoi la clasa a V-a. Aflasem că, de curînd, elevii de la „A” organizează un concurs „cine știe, cîștigă”, adică ca tîne, „Amintirile...”. Două fete ieșiseră pe primele locuri: Elena Dulamă și Olimpia Diaconu. Elevii din această clasă, am a-

flat, și-au alcătuit o bibliotecă proprie, cu peste o sută de volume. I-am întrebat pe cîteva ce proberb din opera lui Creangă le-a plăcut mai mult. „De plăcinte rîde gura, de vîrzăre și mai tare”, s-a fîtit un glas. M-am dat și eu seama că era cel mai potrivit. Era aproape de amiază...

Intr-un alt corp de clădire, am intrat în atelierul de tîmpărie. Agitație, zgomot și prof. „Cei mari” lucrau la cîteva dulăpicioare și la niște rafturi de bibliotecă. Profesorul — maestrul Ioan Tănase imi oferî cîteva explicații despre modul în care decurge activitatea elevilor. Tehnic vorbind, n-am priceput prea multe amănunte. Am reținut însă că biblioteca școlii nu mai are undă să-și depoziteze cărțile — cele cîteva mi — și că elevii și-au pus în gînd să rezolve et treaba asta.

De altfel, elevii din Humulești — cei 384 de pionieri și cei 57 de tuteșiți — și-au pus mai multe în gînd.

Elena Elena Humulescu, secretara comitetului U.T.C. din școală, imi spunea că muzeul memorial este dat în grija lor. Perioada fazei curățenie, primăvara sîdesc florii, toamna string frunzele de pe alei. În această primăvară, elevii vor participa la acțiunea de împăduriri, vor planta arbori pe malul Ozanei. La vară va fi și mai multă treabă, aici, pe șantierul școlii.

„Cum nu se dă scos ursul din birlog, așa nu mă dau eu dus...” din școala generală din Humulești. Cursurile de dimineață se sfîrșiseră, începuse ciclul doi, și eu tot vorbeam cu directorul Toma Mosor. Din tot ce văzusem, din tot ce auzisem, puteam afirma cu mîna pe inimă că școala din Humulești nu este nici mai frumoasă, nici mai bogată ca alte asemenea ei. Și totuși...

— Cite cărți de ale lui Creangă sînt în Humulești? întrebasem la un moment dat.

— Cite case.

Prisem împlîntor cîteva mapamonduri didactice rîspîndite pe dulapurile tixite de cărți din cancelaria. Încercasem să recompu un posibil itinerariu al operii Peste patruzeci de traduceri care au colindat lumea și au oștiit tuturor sătînași și înțeleaptra corbă a moldovenilor. Nu puteam, așadar, să nu dau dreptate interlocaților mei. Este vorba, mai exact, de un cult față de marele înaintoz, cult generator de înaltă emulație intelectuală, de energie constructivă, într-un cuvînt, de fapte pe măsura timpului pe care îl trăim. În asta constă, poate, universitatea marilor opere.

Cînd, în cele din urmă, mi-am luat rămas bun de la profesori și elevi, mi-am continuat drumul către muzeul memorial, unde vroiam să ajung din canal localul. Dar reportajul era de-acum scris, iar muzeul — cine nu-l cunoaște?...

EMANUEL ISOPESCU



In secția preparării a Fabricii textile din Miercurea Ciuc. Foto: O. PLECAN

„ROMÂNIA COMUNISTĂ, PE CARE O VISAM...”

(Urmare din pag. 1)

al Uniunii Tineretului Comunist? — Nu, nu era ușor. Cel care-și exprima dorința de a intra în U.T.C. erau foarte bine verificați. Se proceda la un adeverat „botez al curajului”. Erau foarte multe probe de încercare la care era supus candidatul. Trebuia să participe la diferite acțiuni pentru a se verifica capacitatea, devotațiunea, curajul; împărtășirea de manifeste, participarea la greve etc. Toate aceste măsuri erau necesare atît pentru verificarea maturității politice cit și pentru a preînălțina intrarea în rîndurile organizației a elementelor provocatoare.

— Ce specifică avea munca în rîndul studenților uteciști?

— În general căutam să împlinim activitatea legală cu care legală. De multe ori acțiunile de protest, cu caracter profesional, erau transformate de noi în manifestări de demascare a reacțiilor societății burgheze. Munca de convingere de la om la om mi se pare a fi fost una din cele mai frumoase și dificile acțiuni ale noastre.

— Aveați legături cu ei tinerii muncitori?

— Aveam, desigur, dar în această privință munca legală crea inerențe dificultăți. În timpul anului universitar, pentru o mai bună conspirativitate, în general acțiunile se desfășurau separat. Se înălțina cîteodată să participăm la unele întîlniri cu muncitorii, dar des-

tinul de rar. O dată cu venirea vacanțelor, studenții comunisti erau însă repartizați în fabrici sau cartiere muncitorești unde-și continuau activitatea revoluționară.

— Ați avut o asemenea vacanță?

— Da, am participat la cîteva acțiuni de sabotaj organizate de muncitori în diferite uzine din Capitală. În unele întreprinderi care livrau materialele utilităților militare germane, am reușit să dezorganizăm întreaga activitate de producție.

— Ce dificultăți ați avut de invins?

— Inerența muncii revoluționare, ilegale, dificultățile ne-au fost, așa putea spune, un tovarăș nedorit de drum. Au existat numeroase momente foarte dificile. Mai ales în perioada teroarei legionare. Există chiar și primejdia infiltrării în rîndul studenților comunisti a elementelor legionare, a conspirațiilor organizației revoluționare și dezorganizării ei. Răspunderea de a primi noi studenți în organizație era foarte mare.

După ce am trecut din munca studențească în conducerea organizației U.T.C. a Capitalei, dificultățile au devenit și mai numeroase. Aveam sarcina de a crea celule U. T. C. la fabricile „Malaxa”, „Wolf” și „Arsenal”. Pătrunderea noastră din afară tineri din acea vreme nu-și dădeu seama de realitățile vieții. Alții înțelegeau, dar nu aveau curajul să acționeze. Aceia care aderau la mișcarea comunistă se angajau total și definitiv. Nu știam cînd vom învinge. Știam doar că e-ar putea să fim arestați. Dar aveam o certitudine: aceea că ne urmăm cauza noastră. Știam că pentru noi era imposibil să dăm

înapoi. După ce am cunoscut toate nedreptățile, să renunțăm ar fi însemnat autodezicere. Ceea ce ar fi dus la autodispreț. O altă trăsătură este simțul înalt al eticului. Ne împingeam necontenit perfecționarea. Morală noastră lua naștere din imperativul „cum este mai bine”. Relațiile din România comunistă, pe care o visam, căutam să le instaurăm în noi noi: cinstea, prețiența, devotațiunea totală.

După o pauză:

— Cîți ani ai?

— 22...

— Imi amintez de o față care avea 19. Era omul de legătură între partid și armată. Știa că nu trebuie să cadă vie în mîinile jandarmilor. Permanent purta în buzunar un pistol încărcat și o grenadă și era convins că dacă va fi prins trebuie să se omoare. Și avea numai 19 ani.

— Ce înseamnă, pentru un utecișt, prietenia?

— Prietenia? Vă dau un exemplu și o să înțelegeți. Nouă tovarășii de lupă de-al mei, care au căzut în mîinile siguranței, știau cine este Titu, comunistul căutat. Lor le datorze viața.

Înapoi. După ce am cunoscut toate nedreptățile, să renunțăm ar fi însemnat autodezicere. Ceea ce ar fi dus la autodispreț. O altă trăsătură este simțul înalt al eticului. Ne împingeam necontenit perfecționarea. Morală noastră lua naștere din imperativul „cum este mai bine”. Relațiile din România comunistă, pe care o visam, căutam să le instaurăm în noi noi: cinstea, prețiența, devotațiunea totală.

După o pauză:

— Cîți ani ai?

— 22...

— Imi amintez de o față care avea 19. Era omul de legătură între partid și armată. Știa că nu trebuie să cadă vie în mîinile jandarmilor. Permanent purta în buzunar un pistol încărcat și o grenadă și era convins că dacă va fi prins trebuie să se omoare. Și avea numai 19 ani.

— Ce înseamnă, pentru un utecișt, prietenia?

— Prietenia? Vă dau un exemplu și o să înțelegeți. Nouă tovarășii de lupă de-al mei, care au căzut în mîinile siguranței, știau cine este Titu, comunistul căutat. Lor le datorze viața.

LUPII

(Urmare din pag. 1)

cealaltă construcție, mult mai răbdătoare și mai subtilă, construcția umană rămîne nu de puține ori la pămînt, între molozuri și șirme, ca o natură inertă, la dispoziția oricărui impuls. Chiar ieri dimineață îi priveam: tolonii în iarbă, la rădăcina de schele și blocuri, niște inși își consumau mai departe poria lungă de somn din nu știu ce noapte neterminată poate. Tot niște lupi, semănau cu niște leneși lupi în formă umană. Niște băieți se mișcau fulgerător pe schele, munceau cu o sîndetăoasă via, de dimineață, și rideau, aveau o poftă de ris nemiapomenită. Și risul lor tot sîndetăoasă era, o energie ce se revîrșea și împlinea tîndă ca un riu trezindu-se dintr-odată vertical, în atingerea cu cerul. Corvoa din iarbă a rînit — era deranjată — o pocnit sec, ca o piatră înjurătoare, adjectivul care-i arunca direct printre necuvîntătoarele domestice, atributul care în mîntea și stomacul de lup trezea suciri gastrice devoratoare.

Apar, mai apar așadar, cînd și cînd, ascunzîndu-și rînjelul prin iarbă și umbre, dar ascunzîndu-și bine colții acolo și pregătindu-se să muște — lupii. Și unorii mușcă, mușcă rîndînd gînduri și bucurii curate, mușcă din timpul curaj, răbdător consacrat muncii și creșterii suviței umane, sociale. Nu, numai o înfruntare a gîndite a nădărușii acestora trebuie, nu numai o opinie fermă împotriva lor ci și îndreptare a focului legii către ei.

„Tecemisții” în sesiune științifică

(Urmare din pag. 1)

nal. Se stabilesc în pauze contacte între ingineri, se propun studii comune. Un membru al conducerei I.S.T.C.M. a solicitat deja colaborarea într-un cadru foarte larg a unor ingineri brașoveni ce lucrează într-un domeniu avansat al tehnologiilor de tornare, obținînd la Uzina de autocamioane rezultate promițătoare. Răsfotesc fișele unui sondaj întreprins în rîndurile participanților la sesiune. „Execuții lucrării la un nivel corespunzător gradului de calificare” — sună o întrebare. Majoritatea rîspund da (cu specificația „întodeauna” sau „aproape întodeauna”). Intr-adevăr, aici au venit cei care s-au integrat în profesia lor, care s-au realizat în viață în sensul cel mai propriu al ideii — a satisfacției de a simți că lucrezi cu întreaga ta capacitate și că ești prețuit pentru asta. (Deși la ultima întrebare a chestionarului — „ce propuneți pentru îmbunătățirea utilizării inginerilor tineri”? destul de multe răspunsuri sună la fel: „mai multă încredere în noi”, „repartizarea unor tîme nu în funcție de vechime în meserie ci de capacitate. Cele peste 140 de comunicări prezentate dovedesc că intr-adevăr, vîrstă nu e un handicap în realizarea unor lucrări de valoare. Ba chiar, dimpotrivă.



Foto: AL. PRUNDEANU

(Urmare din pag. 1)

este, de asemenea, locul să reamintim atît de numeroasele spectacole așa-zis folclorice la care am asistat și continuăm să asistăm, spectacole în care ceea ce ni se prezintă numai folclor nu se poate numi. Am amintit de existența acestui optici numai pentru faptul că studenții au oferit un convingător argument asupra multiplicității posibilității de a valorifica folclorul fără să fie nevoite de denaturare, de artificii și zorzoane menite să asigure succesul facil, de primă vedere. Și în acest sens, demonstrația studenților a fost o replică binevenită, cu o forță de convingere indiscutabilă. Prezent la masa jurului, cunoscutul și îndrăgîntul solist de muzică populară Benone Sînuțescu remarcă tocmai acest element impresionant: autenticitatea, prelucrare faptul de folclor tradițional și aducerea lui în scenă cu menținerea elementelor definitorii proprii. Să dăm numai un exemplu: căsușul interpretat de ansamblul folcloric al Casei de cultură a studenților

bucureșteni. Sobrietatea dansatorilor, a manerilor în care au înțeles să reduecă acest milenar joc popular pe scenă, respectarea stilului de joc autentic țărănesc, au impresionat în mod deosebit. Au lipsit acele elemente de „virtuozitate”, de „spectaculoz”, pe care eram obișnuiți să le înfîlșim mai ales la formațiile profesioniste. Reținînd din căsușul tradițional elementele sale esențiale, aducîndu-le în scenă fără ostentație, fără „zgomot”, înălțîndu-le tot ceea ce chiar în spectacolul tradițional este necesar, căsușul despre care vorbim s-a impus ca una din reușitele de înțuit artistică, dar și ca model de transpunere scenică a dansului popular. Și aplanzele la scenă deschisă, aprecierile elogioase, nu fac decât să confirme valabilitatea concepției de care a fost condus Ion Guvernîc, instructorul ansamblului. Aceleași aplauze și elogiul sînt, totodată, un argument pentru a demonstra și faptul că publicul nostru este receptiv, exigent, că cere mesagerilor folclorului românesc toc-

mai această respectare a autenticului în valorificarea creației populare.

Exemple în sensul celor de mai sus am mai putea aduce încă, dar credem că cei la care ne-am referit e suficient de convingător.

În sfîrșit, un alt element au-

presedintelui jurului, prof. dr. docent Mihail Pop, personalitate de prestigiu internațional a folcloristicii românești. Domnia sa stăruie între primele elemente demne de a fi elogiate interesul deosebit și în continuă creștere manifestat de studenți, de tineret în general, pentru asimilarea valorilor autentice ale culturii, inclusiv ale culturii folclorice, ceea ce se repercutază pozitiv asupra receptivității la fenomenul cultural, a exigenței față de aceste manifestări, a nivelului superior de valorificare a produselor creației populare. Aprecia, de asemenea, ca un element pozitiv orientarea evidentă a formațiilor studențești spre activități, spre selectarea acestor elemente esențiale ale faptului de folclor și transpunerea lor în scenă într-o manieră menită să satisfacă gusturile cele

mai exigente. În sfîrșit, considerăm actualul festival ca o manifestare de prestigiu a artei studențești, ca o dovadă concretă a potențialului artistic de care dispune tineretul studios. Sublinia, în același timp, necesitatea ca toate formațiile să depună eforturi în continuare

RICE: — Marele premiu se acordă Ansamblurilor folclorice: — „Doina Timișului” — Timișoara și „Doina” — Centrul Universitar București.

— Premiul I și premiul special al ziarului „Știința tineretului” se acordă Ansamblurilor folclorice „Iza” — Centrul Universitar Baia Mare și „Arcașul” — Centrul Universitar Suceava.

— Premiul pentru reprezentarea de înaltă înțuit a spiritualității unei zone folclorice acordat de revista „Viața Studențească” se acordă Ansamblului Institutului de Mine Petroșani.

— Premiul pentru valorificarea unor tradiții folclorice zonale se acordă Ansamblului folcloric al Centrului Universitar Iași.

ORCHESTRE DE MUZICA POPULARĂ: — Premiul I — se acordă tarafului ansamblului folcloric „Mărgăritor” al Centrului Universitar Cluj.

DANSURI POPULARE: — Premiul I — se acordă ansamblului folcloric „Bihorul” — Oradea.

PREMIUL PENTRU TEATRU POPULAR — se acordă ansamblului folcloric al Institutului Pedagogic din Pitești.

PREMIUL PENTRU GRUP VOCAL FOLCLORIC — se acordă grupului vocal folcloric al ansamblului „Miorița” din Centrul Universitar Galați.

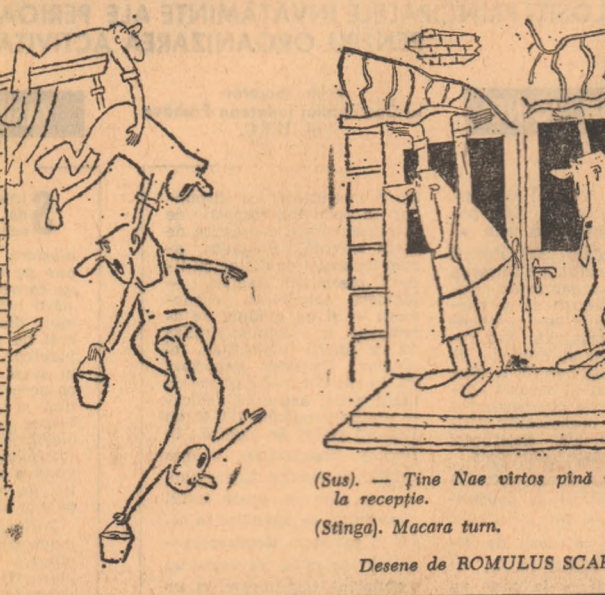
SOLIȘTI VOCALI: — Fete: premiul I Bălănescu Mariana — București și Purcel Mariana — Tg. Mureș; premiul II Gurgheanu Elena — Tg. Mureș și Melania Marinescu — Pitești; premiul III Erdes Elena — Tg. Mureș și Gehelea Aurelia — Brașov.

Băieți: premiul I Munteanu Drăgan — Petroșani; premiul II Turda Gheorghe — Cluj.

SOLIȘTI INSTRUMENTIȘTI: — Premiul I Gelu Cuzic (vioară) — Suceava; premiul II Durea Gheorghe (vioară) — Bacău și Stamin Constantin (caval) — Suceava; premiul III Lianu Ion (clăp) — Cluj.

PREMIUL PENTRU INSTRUCTORI STUDENȚI: — Grișore Ion — student la Universitatea Brașov.

UMOR • UMOR • UMOR



Desene de ROMULUS SCARLAT-SIR

O demonstrație de înalt nivel

pentru a atinge nivelul celor mai bune dintre ele.

Așadar, încheind act considerabil al nostru, nu putem — bizuindu-ne pe ceea ce înșiși studenții artiști amatori ne-au oferit — decât să salutăm inițiativa Uniunii Asociațiilor Studențești din România, a organizațiilor U.T.C. din toate centrele universitare, felicitînd toate formațiile pentru efortul la reușita acestui eveniment artistic.

PREMIILE ACORDATE

• ANSAMBLURI FOLCLO-

NICOLAE MARCU — muncitor din Craiova: „Există vreo denesire între lege și libertate, sau aceste două noțiuni exprimă același lucru?”

Cuvântul „lege” rezumă o parte însemnată din istoria gândirii umane. El este unul din acei termeni care au trecut printr-o evoluție îndelungată și complicată. Noțiunea pe care o vehiculează acest cuvânt are un rol important în înțelegerea lumii înconjurătoare de către om. Ea stă la baza științei și a concepției materiale, fiind unul dintre atributele definitorii ale materiei, ale existenței. „Lumea este mișcare a materiei în virtutea unor anumite legi”, afirmă Lenin.

Co se înțelege, așadar, prin lege? Pentru a răspunde la această întrebare putem începe prin a ne referi la unul dintre marii gânditori din perioada modernă care s-a ocupat de noțiunea de lege și a încercat să o definească. Este vorba de Montesquieu, filozof francez din sec. al XVIII-lea, autorul lucrării „Spiritul legilor”, tradusă în limba română. În cartea I, capitolul 1 al acestui lucrări, putem citi: „Legile, în înțelesul cel mai larg, sînt raporturile necesare care derivă din natura lucrurilor”. Această definiție poate fi folosită și astăzi. Bineînțeles, că 1 se pot aduce o serie de completări și precizări, dar, important este faptul că ea satisface exigențele fundamentale ale concepției materialiste despre lege, întrucât subliniază caracterul necesar al legăturii legitice și faptul că acest caracter derivă din natura lucrurilor.

Prețindem în natură existența raporturilor constante între proprietățile sau mărimile caracteristice lucrurilor. Există, de pildă, un raport constant între viteză și timp corp aflat în cădere liberă și impulsul corespunzător. Există un raport constant între forța cu care se atrag două corpuri și distanța dintre ele etc. etc. Riguros vorbind, putem afirma că aceste raporturi s-au dovedit constant-

te în experiența omenirii. Într-adevăr, până astăzi nici un om nu a observat vreo abatere de la ele, dar nu există nimic absurd în presupunerea că asemenea abateri ar putea fi observate într-o zi. A afirma că aceste raporturi au un caracter necesar înseamnă, însă, a pretinde că lucrurile trebuie să se pe-lucească așa cum le-am constata-

MATERIALISM DIALECTIC

LEGE ȘI LEGIATE

tat noi și nu altfel. Ideea de necesitate nu rezultă din simpla repetare a unui fenomen, din constatarea caracterului constant al unui raport. Pentru a vedea în raportul repetabil sau constant al unui raport manifestarea necesității trebuie să apelăm la rațiune. Noi constatăm fenomene constante și fenomene variabile. Nu e rațional să presupunem că fenomenul, respectiv, raporturile constante corespund unor legături mai profunde de natură lucruri și, în acest sens, sînt necesare? Pe măsură ce cunoaștem lucrurile mai bine această presupunere este întărită de faptul că diferitele legi pe care le descoperim se susțin reciproc, se deduc unele din altele și încetează să fie simple consecințe.

După cum se vede, necesitatea pe care o atribuim legilor existente nu este o necesitate absolută, oarbă, ci o necesitate relativă, definită în raport cu împlinirea, adică în raport cu ceea ce ține de împrejurările exterioare variabile, în care se produc fenomenele. Orice lege presupune anumite condiții și poate fi considerată ca fiind necesară numai în raport cu aceste condiții.

Deși există condiții mai generale și condiții mai puțin generale, iar ca urmare a acestui fapt și legile pot fi mai generale sau mai puțin generale. Deci, ca să rezumăm cele arătate pînă acum, vom spune că legea este un raport constant (repetabil, general) și necesar, care rezultă din natura (esența) lucrurilor.

LEGE ȘI LEGIATE

Cu toate că această precizare din urmă poate să pară de prisos, întrucît este evident că legile naturii nu pot avea altă origine decît în natura lucrurilor, totuși ea trebuie făcută, deoarece o serie de filozofi au susținut diverse concepții greșite în legătură cu această chestiune. Așa, de pildă, teologii, deștii și a. prelușcă, în ultima instanță, pretind sînt de origine divină. „Dumnezeu este cel care a stabilit aceste legi în natură”, scria un filozof din sec. al XVII-lea, așa cum un rege stabilizează legi în regatul său”. Alți filozofi pretind că legile naturii, întrucît implică ideea de necesitate, exprimă natura rațiunii umane și nu natura lucrurilor. „Omul impune legile naturii”, susținea unul dintre aceștia.

Dezvoltarea științei, practica socială, demonstrează încoșistența acestor concepții, dar existența lor arată că de complexe sînt problemele pe care le pune noțiunea de lege. Pînă acum am vorbit numai de legi ale naturii. Există însă și legi ale vieții sociale, ale istoriei. Sigur, se poate pune întrebarea, dacă există, cum se împacă ele cu faptul, subliniat și de Engels,

că în istorie nimic nu se produce fără să treacă prin condiții și voința oamenilor, sau cu faptul că istoria este domeniul de manifestare a libertății omului? Reconoșterea faptului că viața socială este guvernată de legi obiective nu exclude ideea libertății omului, a autonomiei voinței lui, a capacității lui de opțiune?

LEGE ȘI LEGIATE

Răspunsurile la aceste întrebări pe care și le-au pus de prisos, întrucît este evident că legile naturii nu pot avea altă origine decît în natura lucrurilor, totuși ea trebuie făcută, deoarece o serie de filozofi au susținut diverse concepții greșite în legătură cu această chestiune. Așa, de pildă, teologii, deștii și a. prelușcă, în ultima instanță, pretind sînt de origine divină. „Dumnezeu este cel care a stabilit aceste legi în natură”, scria un filozof din sec. al XVII-lea, așa cum un rege stabilizează legi în regatul său”. Alți filozofi pretind că legile naturii, întrucît implică ideea de necesitate, exprimă natura rațiunii umane și nu natura lucrurilor. „Omul impune legile naturii”, susținea unul dintre aceștia.

Dezvoltarea științei, practica socială, demonstrează încoșistența acestor concepții, dar existența lor arată că de complexe sînt problemele pe care le pune noțiunea de lege. Pînă acum am vorbit numai de legi ale naturii. Există însă și legi ale vieții sociale, ale istoriei. Sigur, se poate pune întrebarea, dacă există, cum se împacă ele cu faptul, subliniat și de Engels,

ductie, între bază și suprastructură ș.a.m.d. Societatea nu este o asociere mecanică, întâmplătoare, de indivizi sau grupuri sociale, de instituții, de relații arbitrare, după cum nici istoria, evoluția societății, nu are loc oricum. Există legi ale vieții sociale și acestea constituie cadrul obiectiv în care se manifestă voința omului. Marx a exprimat foarte frumos și convingător acest lucru scriind: „Oamenii își făuresc ei înșiși istoria, dar și-o făuresc nu după bunul lor plac și în împrejurări alese de ei, ci în împrejurări care există independent de ei, în împrejurări date, moștenite de ei”.

LEGE ȘI LEGIATE

Prin legitate se înțelege caracterul unui proces oarecare fie el de natură sau societate, de a se desfășura după anumite legi.

AL. VALENTIN



GEOLOGIE

ZESTREA MINERALĂ A TERREI

I. STANCU — Constatanta: „Nu cumva exploatarea altă de intensă a bogățiilor scoarței terestre va duce la o scădere și chiar dispariție a rezervelor de minerale, petrol și cărbune? Care sînt resursele pe care Terra le are la ora actuală?”

„Zestrea minerală” a lumii se adaugă în fiecare an rezerve noi care ne îndreptățește să rămînem optimiști în legătură cu posibilitatea de aprovizionare cu materii prime a industriei. Experții al Consiliului economic al O.N.U. afirmă că „minele mari” ne vor furniza în viitor întregul necesar de staniu, fier, aur, zirconiu etc. Teritoriile submarine dețin în orice caz zăcămintele de petrol și gaze ce depășesc sensibil depozitele potențiale ale uscatului. Așadar, nu există motive de îngrijorare. Citim priveste resursele pe care Terra ni le oferă, trebuie să avem în vedere și faptul că industria aplează din ce în ce mai mult la înlocuirea unor metale și materiale considerate deficitare. De exemplu, zinc, arată că dacă pînă în anul 2000 nu se vor găsi noi resurse sau nu se vor descoperi materiale înlocuitoare, acestea vor deveni metale rare. Nu același lucru se poate spune despre otel, cu toate că se estimează o creștere aproape exponențială a producției, care în jurul anului 2000 — va depăși nivelul întregii lumi — 2 miliarde de tone pe an. În ceea ce privește disponibilitățile în minereu de fier, eforturile de prospectare au permis evidențierea unor rezerve suficiente pentru următoarele trei decenii — rezervele fiind estimate la 280 de miliarde de tone, iar resursele potențiale la 205 miliarde de tone. La fel de generoasă rămîne planeta și în ceea ce privește alte zăcămintele minerale. Numai că astăzi, extragerea acestor imense rezerve nu este economică. Rămîne ca tehnica să-și spună cuvîntul și în acest caz, astfel încît valorificarea bogățiilor pe care apa ni le oferă să nu prezinte nici o dificultate.

Un domeniu care trebuie să facă față dezvoltării altă de rapide a tehnicii rămîne desigur energetică. De altfel, energia și mai ales, producția de energie electrică, constituie în prezent cea mai dinamică ramură a economiei în toate țările lumii. Problema care se pune în acest caz este generală: de rezervele de energie primară ale lumii. Posibilitățile actuale de investigare de care dispune tehnica, ne oferă cîteva cifre edificatoare. Rezervele sigure de gaze naturale sînt apreciate la 20.000 miliarde metri cubi, iar cele probabile și posibile la 60.000 miliarde metri cubi. Faptul că în ultimul deceniu contribuția cărbunelui la consumul mondial de energie a

Ing. IOAN VOICU

SOCIOLOGIE OMUL MULTILATERAL DEZVOLTAT

MIRELA CIOBANU — elevă din Rimnicu Vilcea: „Sîntem cu toții în societatea pe care o făurim este societatea socialistă multilateral dezvoltată. Mai știm că faptul de om pe care îl necesită noua societate trebuie să aibă o personalitate multilateral dezvoltată. Dar ce semnifică această multilateralitate, pe care o înțelegem clar în ce privește societatea în ansamblu, atunci cînd ea se referă la om?”

Renășterea a fost prima epocă din istoria omenirii care a format tipul omului multilateral, înțeles ca om capabil să-și însușească cunoștințele și să creeze în toate domeniile culturii, lucru pe deplin realizabil pe vremea aceea, dată fiind cantitatea încă redusă a informațiilor acumulate. Dar acest tip uman nu are, și nu putea să fie, general. El a fost prezentat doar de un număr de mari personalități. A fi o personalitate multilateral dezvoltată era pe atunci spațiu unei elite. Astăzi, în societatea noastră, concepția multilateralității și depășește pe cea renascentistă pentru că vizează orice om al societății socialiste și pentru că pune în locul întinerii, adică în centrul micșorii vieții sociale. Educația apăsătoare, disponibilitățile, calitățile lui, pentru că și el devine o personalitate multilateral dezvoltată, este asumată de întreaga societate prin multiplicitatea și organizarea de masă și de tineret, organizațiile de masă și obștești, școlile, locurile de muncă, tovarășii de muncă. Dar a fi o personalitate multilateral dezvoltată nu înseamnă numai a fi educat și a te educa. Dorința izvoare din conștiința noastră de a fi un om deplin, efortul spre continuă perfecționare, aspirația spre și mai înalt sînt inerente personalității multilateral dezvoltate.

ECATERINA TIMIȘAN, cercetător științific

VIROIZII

O descoperire interesantă în domeniul aît de efervescent în ultima vreme al biologiei moleculare: virozii. Aceștia sînt organisme, identificate în ciurice, cărora le provoacă plensnarea colii și degenerarea sînt de so de om sau mic dact oricare din virusurile cunoscute. Deocamdată nu s-a stabilit dacă ei acționează și în patologia umană, dar se presupune că unele boli ca soroarea multipe, hepatita infecțioasă, pot fi provocate de infecții cu virozii.

MENIURI NOI PENTRU 1980

Anual, la Köln are loc o expoziție mondială de produse alimentare, la care participă sute de țări. În aceste condiții, parte excentricității gastronomice prezentate aici, merită reținută prognoza experților, conform căreia pînă în 1980 aproape 80 la sută din produsele alimentare comercializate astăzi vor fi fabricate în noi. Tendințele ce se conturează au la bază cercetări de nutriție urmărind prevenirea îmbolnăvirii organismului ca și a bolilor legate de o alimentație neratională. În general, scade consumul de grăsimi, carbohidrați, făinoase, sporind cerea pentru tructe, zarzavaturi, lactate. Apar din ce în ce mai multe produse dietetice specializate: pentru sugari, bătrîni, bolnavi, obezi. De un succes deosebit se bucură băuturile răcoroase bazate pe sucuri de fructe, al căror consum încreștîndu-se a ritm extrem de rapid în toată lumea. O largă popularitate și-au câștigat produsele înlocuite cum sînt cafeaua instantanee, preparatele de legume, sosurile, supele, dulciurile... „praf”. Apar de asemenea noi ambalaje, în primul caz sînt în prezent conservele din aluminiu ce pot fi deschise trăgîndu-se de un inel sau de un element metalic.

DE LA A LA Z Răspunsuri la întrebările cititorilor

DIN LUMEA CAPITALULUI

IOANA S. MANOLE — elevă din Iași: „Pot fi luate în seamă părerile acelor filozofi, sociologi, ziaristi din occident potrivit cărora — mai ales în ceea ce privește tineretul — poluarea morală, ca o consecință a civilizației industriale, ar fi inevitabilă?”

Vă amintim filmul „Frumusețea diavolului?”. Era acolo o secvență cu profunde semnificații. Mefisto, travestit în profesorul Faust, aruncă o monedă de aur unui grup de studenți strîngîndu-le. „Va fi a celui care merită mai mult, adică a celui mai puternic”. Într-adevăr, de un profesor de ce studenții se bat între ei. Mefisto răspunde sarcastic: „Este imaginea vieții, scumpe colegi!”.

Imaginea vieții! Astăzi, în occident, numeroși investigatori ai problemelor tineretului — sociologi, ziaristi, oameni de artă — unii cu rea intenție, cel mai mult datorită unor limite ideologice, descriu poluarea morală ca o imagine a vieții contemporane, considerînd-o fatală. În lucrări de specialitate, în ziare și reviste au fost consemnate mai multe „decese”.

Poluarea morală — o fatalitate?

S-a vorbit mai întîl despre „moartea tineretului”. Au fost lansate semnale de alarmă: „tinerii se lasă pradă instincților și stupefiențele le omoară rațiunea”. Numeroase filme, cărți, reviste și ziare prezintă marea plajă a grupului de tineri cărora halocinogenele le creează „luzia evadării departe de realitatea mohorâtă”. S-a menționat că această luzie, mai dăunătoare și mai periculoasă decît cea mai cumplită aventură, a dat naștere „religiei” hippie. S-a înregistrat apoi, „moartea iubirii”. Într-o vreme pe cînd orînduirea capitalistă abia se infiripa, Romeo și Julieta afirmă că dragostea e mai puternică decît moartea. Iar astăzi se proclamă „moartea iubirii” ca un fenomen specific civilizației industriale.



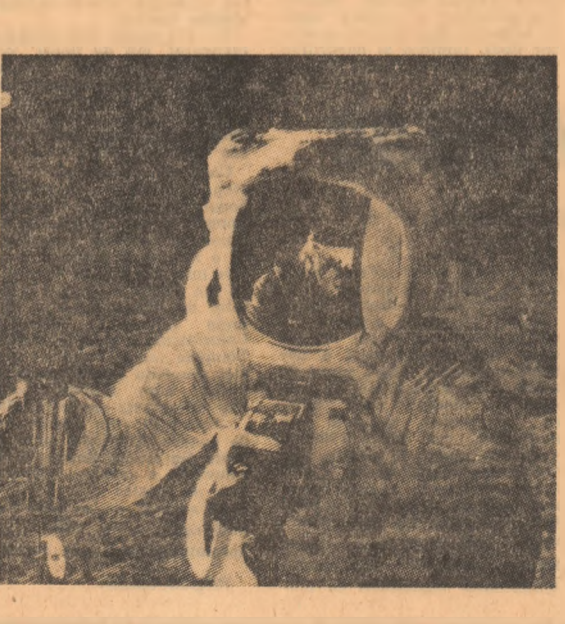
„Aventura” — bărbai și femei șee plajă se lava împietrită a craterului unui vulcan stîncă — al-tădăta o flacăra vie. Scena de film semnifică stingerea unui întreg univers de sentimente.

Elsta deceseor este mult mai „consistență”. Peisajul moral și lumii occidentale se îmbogățește, totodată, cu simptome nedorite cum sînt vagabondajul, desfrîul, criminalitatea. Dar se poate afirma, într-adevăr, că poluarea morală este inevitabilă și că întregul tineret din occident și va suporta consecințele? Ar fi absurd. Mai întîl poluarea morală nu este — și nu poate fi — asemenea poluării apelor și aerului, efectul civilizației industriale. Ea este produsul unei societăți cu baze precare, care promovează exploatarea, frîncea elanurilor, aspirațiile omului. Apoi nu se poate identifica, așa cum se întîmplă în scrierile și lucrările artistice amintite mai sus, eșecul capitalismului cu distrugerea sentimentelor omenești, cu prăbușirea morală a tineretului. Și, mai ales, nu se pot confunda mentalitățile acelor tineri pentru care „absurdul vieții” a devenit un adevăr „evident”, care se lasă pradă alienării, anxietății, entuziasmul orb al celor care, în total și definitiv anonim, visează la celebritatea dobîndită prin accident sau miracol, cu modul de a gîndi și de

a trăi al majorității tineretului — format sub influența asprei legi a muncii. Amintesc, cu titlu de exemplu, că în Franța, după un spectacol nocturn de muzică ușoară organizat la Paris, Place de la Nation, cînd s-a făcut vîlvă în legătură cu „comportarea huliganică a tineretului”, ziarul „France Soir” a pus un semnificativ punct pe i: „La sărbătorirea cîntecului din Place de la Nation se aflau 1.000 de derbedei și 149.000 de tineri”. Tot în Franța, pornind de la ideea „căstoriilor colective” — vehiculată astăzi în occident — o revistă de mare tiraj a făcut un sondaj în rîndurile tineretului. Iată concluziile inserate în studiul intitulat „Tineretul francez astăzi”: 81 la sută din tere tinerii investigați sînt pentru căsătoria normală; 16 la sută pentru viața în doi; numai 1 la sută pentru mariajul colectiv; 2 la sută fără opinie. Departe de a cădea pradă imo-

ADRIAN VASILESCU

DREPT COSMIC



Cui aparține spațiul extraatmosferic

GROSU EMILIAN, elev. Ue-leornu: „În măsură vor beneficia de eventuale descoperiri extraterestre deosebite care nu participă efectiv la cercetările întreprinse în acest scop?”

Luna și spațiul extraatmosferic aparțin întregii omeniri și nici un stat nu-și poate aroga dreptul folosirii lor exclusive. Acesta este postulatul general acceptat, așezat la baza Tratatului privind principiile care guvernează activitatea statelor în exploatarea și folosirea spațiului extraatmosferic, încheiat cu cinci ani în urmă, în luna Ianuarie 1967. În articolul 11 al acestui tratat se prevede că „în scopul promovării cooperării internaționale în explorarea și folosirea spațiului extraatmosferic, statele părți la tratat care desfășoară activități în spațiul extraatmosferic, inclusiv Luna și celelalte corpuri cerești, sînt de acord să informeze pe secretarii general al O.N.U., precum și publicul și comunitatea științifică internațională, în cea mai mare măsură posibilă și realizabilă, despre natura, desfășurarea, situația și rezultatele acestei activități. Secretarii general al O.N.U., va

BAZIL ȘTEFAN

Largi perspective relațiilor româno-egiptene

O vizită cu rezultate extrem de pozitive, o strălucită demonstrație a unei prietenii trinitice, clădită pe fundamentul aspirațiilor comune — conștientă că ea impune la încheierea vizitei pe care tovarășii Nicolae Ceaușescu a întreprins-o în Republica Arabă Egipt, zilele petrecute de conducătorul nostru iubit în această țară — pe pământul în care a înflorit o civilizație cu origini în îndepărtate secole ale istoriei și care cunoaște în prezent un efort constructiv de ample dimensiuni — a prilejuit numeroase manifestări ale simpatiei româno-egiptene, ale sentimentelor de profundă prietenie și de stimă pe care poporul egiptean le nutrește față de președintele Ceaușescu, față de România socialistă. Cuvintele unui simpatizant egiptean, Mohammed Issa, consemnate de reporterii aflați la Heluan, talmăcesc gândurile a milioane de egipteni: „Sunt foarte fericit de această vizită și a unui mare prieten și frate al poporului meu”. Aclamările puternice care l-au însoțit pretinzându-se în orașul Heluan, talmăcesc gândurile a milioane de egipteni: „Sunt foarte fericit de această vizită și a unui mare prieten și frate al poporului meu”.

În mod firesc, realitățile din Orientul Apropiat au ocupat un loc important în cadrul convorbirilor româno-egiptene. Cel doi președinți au exprimat profunda lor încredere față de continuarea situației grave din această parte a lumii, care constituie o serioasă amenințare la adresa păcii și securității internaționale. Ambele părți au reafirmat sprijinul lor față de rezoluția Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 și față de rezoluția Adunării Generale a O.N.U. din decembrie 1971 și au subliniat importanța și urgența aplicării depline a acestora, în scopul realizării unei păci juste și trinitice în zonă. În legătură cu aceasta s-a menționat necesitatea reluării neînfrizate a misiunii Jarring.

Conducătorii României și Egiptului au relevat că perpetuarea conflictului și tensiunii în Orientul Apropiat constituie o amenințare la adresa securității și stabilității în regiunea mediteraneană. Ambele părți au reafirmat sprijinul lor față de rezoluția Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 și față de rezoluția Adunării Generale a O.N.U. din decembrie 1971 și au subliniat importanța și urgența aplicării depline a acestora, în scopul realizării unei păci juste și trinitice în zonă. În legătură cu aceasta s-a menționat necesitatea reluării neînfrizate a misiunii Jarring.

Partea română a reafirmat apăsător că este de inițiativă egipteană pentru reglementarea pe cale pașnică a conflictului din zonă și a reiterat punctul de vedere că Israelul trebuie să manifeste mai multă receptivitate în vederea rezoluțiilor Consiliului de Securitate și a vederilor rezoluțiilor O.N.U. Partea egipteană a apreciat sprijinul României pentru reglementarea pașnică a situației din Orientul Apropiat, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate și a rezoluției Adunării Generale a O.N.U. Tovarășii Nicolae Ceaușescu sublinia în cuvintele de la aeroportul Băneasa: „Doresc să menționez că am ajuns la concluzia că există condiții favorabile pentru a se putea obține o soluție politică, dar aceasta presupune o intensificare a eforturilor tuturor popoarelor din această regiune și în ce o privește, România este deplină pentru a contribui la o soluționare grăbnică a problemei din Orientul Mijlociu”.

Preocupate de persistența unor focare de război și tensiune în diferite zone ale regiunii mediteraneene, ambele părți au afirmat solidaritatea deplină și sprijinul hotărât față de lupta dreaptă a popoarelor îndochinente pentru libertate și independență națională. Documentul exprimă profundul atașament al României și Egiptului față de dreptul inalienabil al popoarelor Africii la independență, hotărâtă de a acorda în continuare întregul sprijin luptei popoarelor din Angola, Mozambic, Guinea-Bissau, Namibia și din alte teritorii dependente, pentru lichidarea aspirării coloniale, cucerirea libertății și independenței naționale. Schimbul de păreri în legătură cu evoluția europeană a relațiilor de prietenie și colaborare comercială au înregistrat în ultimii ani o dezvoltare remarcabilă și multilaterală și reliefează năzuința de a încheia prevederile acordului de cooperare economică și tehnică semnat în decembrie 1971. Părțile au convenit ca într-un viitor apropiat, în cadrul comisiilor mixte guvernamentale româno-egiptene să stabilească măsurile ce se impun în vederea concretizării acțiunilor de cooperare convenite în domeniile industriei chimice, minerale, agriculturii, materialelor de construcție, asistenței tehnice și prețurilor cadrelor, precum și pentru creșterea substanțială a schimburilor comerciale.

O subliniere deosebită este făcută în declarația comună în ceea ce privește dorința de a intensifica contactele și schimburile de vederi între Partidul Comunist Român și Uniunea Socialistă Arabă, ca și contactele dintre organizațiile de masă și obștești din cele două țări.

Documentul de la Cairo, sinteză a largului schimb de păreri dintre conducătorii români și egipteni, acordă un spațiu larg actualității internaționale. În acest context a fost conchisă deosebită în evidență preocuparea Republicii Socialiste România și a Republicii Arabe Egipt pentru menținerea și garantarea păcii în lume, pentru stabilirea în viața internațională a unor relații bazate pe afirmarea plenară a egalității în drepturi a statelor. Cele două părți au subliniat

atit în declarația finală, cit și în cursul diverselor manifestări, că singura bază pe care se pot clădi relații normale între state este respectarea și principii fundamentale și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajul reciproc normal în activitatea internațională, care — așa precum o demonstrează evenimentele în succesiunea lor — se afirmă tot mai mult pe scena mondială. Schimbările de păreri au evidențiat conștientizarea că interesele consolidării păcii și securității mondiale, interesele dezvoltării tuturor țărilor lumii pe calea independenței și progresului social, sunt preocupări comune și că interesele unității de acțiune și a solidarității tuturor forțelor antimeritaliste.

M. RAMURA

Atacuri intense ale patrioților sud-vietnamezi

Știrile transmise de agențiile de presă din Vietnamul de sud evidențiază atacurile intense ale forțelor patriotice la circa 100 kilometri nord de Saigon, la Loc Ninh — oraș așezat în mijlocul unor plantații de arbori de cauciuc, ocupate de patrioți. Forțele inamice au fost obligate să ceară întăriri. Agenția United Press Internațională menționează, pe de altă parte, că la numai 50 kilometri nord de Saigon, forțele armate populare de eliberare au atacat o coloană de blindate ale armatei saigoneze. De altfel, după cum scrie agenția France Presse, patrioții și-au manifestat prezența practic în toate provinciile regiunii saigoneze. Se menționează în acest sens, ocuparea unor puncte inamice la sud de orașul Tay Ninh, aflat la 80 kilometri de Saigon.

În zona fostei capitale Imperiale Hue, artileria forțelor patriotice a bombardat din nou bazele „Bastogne” și „Birmingham”, ultima aflată la numai 11 kilometri de oraș. În zona Platurilor Inalte s-au desfășurat lupte în jurul bazei Tan Canh, în apropiere de Dak To.

În provincia Quang Tri, continuă atacurile forțelor armate populare de eliberare în apropierea capitalei provinciei, anaghițele cele mai puternice fiind semnalate în două puncte, situate la 6 și, respectiv, 4 kilometri de oraș. Dintre zonele de luptă intensă din această parte a Vietnamului de sud sînt reținate cele din Quang Ha — unde au fost doborâte cinci aparate de zbor americane și saigoneze — și malurile râului Cu Viet.

DECLARAȚIA M.A.E. AL R. D. VIETNAM

În legătură cu bombardarea, la 6 aprilie, de către mari grupuri de avioane americane a mai multor puncte populate din provinciile Ha Tinh, Quang Binh și din zona Vinh Binh, Ministerul Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație în care subliniază că Statele Unite trebuie să poarte întreaga răspundere pentru toate urmările acțiunilor lor. Guvernul R. D. Vietnam declară, încă o dată, în mod solemn, — se arată în declarație — că Republica Democrată Vietnam este o țară socialistă suverană și independentă, iar teritoriul, spațiul aerian și apele teritoriale ale R. D. V. sînt inviolabile.

Vineri dimineață, aviația americană a efectuat un nou raid masiv asupra provinciei Quang Binh și zonei Vinh Binh. Unități de apărare a spațiului aerian al R. D. Vietnam au doborât trei avioane, numărul total al aparatelor de zbor pierdute de aviația americană în R.D.V. ridicându-se astfel la 3464.

ORDIN AL INALTULUI COMANDAMENT AL ARMATEI POPULARE VIETNAMEZE

Înaltul comandament al armatei populare vietnameze a publicat un ordin în legătură cu recentele bombardamente americane asupra unor regiuni ale R. D. Vietnam. Ordinul — transmis de agenția V.N.A. — cere tuturor militarilor

- India este hotărâtă să înceapă convorbiri directe cu Pakistanul
- Pakistanul este favorabil mesajului Indirei Gandhi

DEBHI. — Primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat președintelui Pakistanului, Zulfikar Ali Bhutto, un mesaj în care este reafirmată hotărârea Indiei de a începe convorbiri directe cu Pakistanul în scopul asigurării unei păci trinitice și durabile în peninsula indopakistanică, informează ziarul indian „National Herald” citând agențiile TASS și Associated Press. În mesaj se propune ca negocierile dintre premierul Indira Gandhi și președintele Zulfikar Ali Bhutto să se desfășoare fără nici un fel de condiții prealabile. Pe de altă parte, din Delhi, agenția Reuter transmite că primul ministru Indira Gandhi a sugerat organizarea unei reuniuni a unor emisari speciali ai celor două

părți a căror misiune ar fi să pregătească întilnirea la nivel înalt indopakistanică. RAWALPINDI. — Ministrul pakistanez al afacerilor externe, Iftikhar Ali, citat de agenția Reuter, a declarat corespondenților presei străine că seful statului pakistanez, Zulfikar Ali Bhutto, a primit mesajul primului ministru al Indiei, în care este sugerată organizarea de convorbiri necondiționate la nivel înalt și în care se propune ca oficialități ale celor două părți să se întilnească pentru a pregăti această întilnire. „Pakistanul”, a declarat Iftikhar Ali, „este favorabil continuării mesajului primului ministru indian în legătură cu angajarea de convorbiri necondiționate” între cele două părți.

Prilej de retrospectivă a unor imagini încă proaspete și relevante în memorie de un pasionant tineret iugoslav, stirea pe care am aflat-o recent despre „darea în fune” a orașului Tientişte din Valea Sutieska, este deosebit de interesantă. Tientişte este de fapt punctul de pornire și de încheiere al însemnărilor de față.

Am făcut cunoștință cu acest oraș al tineretului în ajunul „vernisajului” principalilor lucrări de construcție, în cadrul petrecerii inaugurale prin locuri evocatoare ale glorioaselor bătălii purtate de unitățile Armatei de eliberare iugoslave împotriva ocupanților fascistici în înima unor munți aspri, brăzdați de povârnișuri.

Tientişte, punct minuscule pe harta iugoslaviei, greu de observat la prima vedere. Acest cămin de păstoriilor din masivul Bosniei și Herțegovinei a devenit simbol al unor fapte de o legendară eroism popular.

La Tientişte în Valea Sutieska, se afla, în vara anului 1943, statul major al armatei naționale de eliberare și spitalul improvizat care adăpostea 3000 de partizani grav răniți în luptele împotriva hitleristilor. Trebuia să se facă din trupurile duse manse se stringea tot mai mult în jurul acestei zone apărată de unitățile armatei populare iugoslave. Intr-unul din atacuri, fasciștii au

Correspondență din R. S. F. Iugoslavia de la MIA IONESCU

rezistența invergnată, suptromenască a armatei de eliberare, condusă de comandantul Iosip Broz Tito, a reușit să dea o înfrângere decisivă hitleristilor și, în cele din urmă, să spargă înconjurarea năvălitoare a acestor unități de eliberare. „Sutieska” a marcat un moment decisiv pentru întreaga evoluție ulterioară a luptei de eliberare soldată cu victoria finală. Iată, aşadar, pe scurt, împrejurarea care a făcut ca numele localității Tientişte să apară frecvent în comunicatele de război, din vara anului 1943. Măritorii ale evenimentelor din urmă de aproape trei de-

Tratatul sovieto-american de la Helsinki

Vineri, la ambasada S. U. A. din Helsinki a avut loc o nouă întilnire între delegațiile sovietică și americană. În cadrul acestei runde de tratative privitoare la limitarea înarmărilor strategice, întilnirea a durat o oră și treizeci și cinci de minute. Următoarea reuniune a celor două delegații, a fost stabilită pentru marți, la sediul Ambasadei Uniunii Sovietice.

Purtătorul de cuvânt oficial al delegației americane a declarat că noua întilnire a fost caracterizată printr-o manieră serioasă și amănunțită. În cursul zilei de joi, grupul de experți ai celor două părți s-a întilnit de două ori.

Răspunzând la o întrebare referitoare la durata actualului rundă de tratative, purtătorul de cuvânt a declarat că problemele aflate în discuție sînt complexe, dezbaterile lor necesitînd timp.

R.A.E. A RUPT RELAȚIILE DIPLOMATICE CU IORDANIA

Cabinetul egiptean, reunit la 6 aprilie sub președinția lui Anwar Sadat, a hotărât ruperea relațiilor diplomatice ale Republicii Arabe Egipt cu Iordania. Kamal Kheili, subsecretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe la R.A.E., l-a convocat, joi, pe însărcinatul cu afaceri iordaniane la Cairo, comunicîndu-i în mod oficial această hotărîre, anunțînd agenția M.E.N.

Postul de radio Khaoson Pathet Lao a anunțat noi succese înregistrate în acțiunile desfășurate de forțele patriotice laotiene în regiunile Văii Uicicelor, Sam Thong, Dong Cheng și în zona situată de-a lungul șoselei nr. 23, în partea de sud a Daosului.

STUTT GART Congresul Federației „Bundesjugendring“

Într-o rezoluție se cere ratificarea tratatelor semnate de R. F. a Germaniei cu U.R.S.S. și Polonia

La Stuttgart a avut loc Congresul Federației „Bundesjugendring”, care cuprinde 16 organizații de tineret din R.F. Germaniei cu 4 milioane membri de diferite nuanțe politice. Participanții la congres au discutat probleme ale largii colaborări dintre organizațiile de tineret din Europa precum și cu privire la ratificarea tratatelor semnate de R.F.G. cu Uniunea Sovietică și cu Polonia. Vorbitorii au subliniat, cu acest prilej, perspectivele pe care le-ar deschide această ratificare tinerei generații.

Congresul a adoptat o rezoluție prin care deputații Bundestagului sînt chemați să ratifice tratatele cu Uniunea Sovietică și cu Polonia.

Parafarea acordului comercial pe termen lung între U.R.S.S. și R.F. a Germaniei

La Moscova a avut loc vineri ceremonia parafării acordului comercial pe termen lung dintre Germania Sovietică și R.F. a Germaniei, informează agenția TASS. Semnarea acordului urmează să aibă loc la o dată ce va fi stabilită ulterior.

Parafarea acordului a fost precedată de convorbiri între delegații comerciale ale celor două țări care, în conformitate cu acordul semnat la 12 august 1970, au hotărât să întreprindă măsuri corespunzătoare pentru creșterea condițiilor favorabile în vederea dezvoltării comerțului reciproc și îmbunătățirii structurilor schimburilor de mărfuri.

Acordul prevede că cele două țări vor depune eforturi în vederea largirii colaborării economice între organizațiile și firmele competente. Colaborarea se va manifesta prin creșterea de complexe industriale, largirea unor întreprinderi și efectuarea unor schimburi de patente, licențe și documentație tehnică.

AGENȚIA P.A.P. anunță că în Berlinul occidental au început convorbiri pentru stabilirea unor noi contacte în vederea cooperării industriale și schimburilor de mărfuri între R. P. Polonia și Berlinul Occidental.

Prințul de Gales, Edward Heath, a procedat vineri la o remaniere guvernamentală și a întreprins unele modificări în structura organelor de conducere ale partidului de guvernământ. Astfel, lordul Carrington, care continuă să rămână ministru apărării, a fost numit președinte al Partidului Conservator, înlocuindu-l în acest post pe Peter Thomas, Robert Carr, fostul ministru al muncii, a preluat funcția de lord președinte al Consiliului Privat și lider al Camerelor Comunelor.

PREȘEDINTELE Salvador Allende a opus oficial joi votul său la proiectul de reformă constituțională adoptat recent de Congres prin votul majoritar al reprezentanților partidului de opoziție democrat-cristin și național de dreapta.

COLABORARE DE CREAȚIE ROMÂNĂ - SOVIETICĂ

LA MOSCOVA a fost semnat planul de lucru privind colaborarea de creație dintre Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Socialistă România și Uniunea Artiștilor Plastici din U.R.S.S. pe anii 1972-1973.

Planul prevede, printre altele, prezentarea și popularizarea reciprocă a operelor de artă plastică din cele două țări, organizarea de manifestări în legătură cu a 25-a aniversare a Republicii în România și a 50-a aniversare a constituției U.R.S.S.

ÎN CADRUL unei conferințe de presă, care a avut loc la Ra-

bat, secretarul general al Organizației Unității Africane, Diallo Telli, a declarat că problema decolonizării totale a Africii și a sprijinului pentru mișcările de eliberare de pe continent, va ocupa un loc foarte important pe agenda celei de-a 9-a reuniuni la nivel înalt a O.U.A., prevă-

zută pentru iunie a.c., în capitala marocană.

LA BIBLIOTECA Națională din Montevideo a avut loc deschiderea unei mari expoziții a cărții și discului românești, la care au participat Dr. Juan Carlos Farabola, subsecretar al Ministerului Educației și Culturii, reprezentanți ai unor ministere, scriitori și oameni de cultură, membri ai coloniei române. Au rostit cuvîntări ambasadorul României în Uruguay, Valeriu Pop și Silva Delgado, directorul Bibliotecii Naționale.

LA CEREREA unor cercuri de afaceri din capitala Turciei, în saloanele hotelului „Buyuk Ankara” a fost organizată prezentarea unor filme documentare turistice românești. Au participat senatorii, depu-

Kurt Waldheim despre restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze la O. N. U.

Secretarul general al O.N.U. Kurt Waldheim, care se află într-o vizită oficială la Paris, la invitația guvernului francez, a făcut joi seara o declarație în care a afirmat că, o dată cu restabilirea la Națiunile Unite a drepturilor legitime ale R.P. Chineze, această organizație a făcut un mare pas în direcția universalității.

Pe de altă parte, Kurt Waldheim a afirmat că, fără îndoială, ne aflăm în ajunul unei perioade de destindere și de negocieri, într-un climat calm și de înțelegere între state.

La sfîrșitul întilnirii cu Maurice Schumann, secretarul general al O.N.U. a declarat ziaristilor că l-a informat pe Schumann despre „eforturile făcute de Națiunile Unite în vederea relucerii misiunii Jarring”, despre rezultatele călătoriei sale în Africa de sud și despre situația „atît de precară” din Cipru. Referitor la situația din Vietnam, Kurt Waldheim a arătat că este vorba de o problemă politică, care trebuie să fie reglementată prin negocieri.

La rîndul său, Maurice Schumann a declarat că l-a asigurat pe secretarul general al O.N.U. de sprijinul guvernului francez în orice inițiativă „constructivă” a Națiunilor Unite.

„Dialectica internă naționalului și naționalului în sistemul mondial socialist”

La Praga au luat sfîrșit lucrările conferinței teoretice organizată de revista „Problemele păcii și socialismului”, care a avut ca temă „Dialectica internaționalului și naționalului în sistemul mondial socialist”. La conferință au luat parte oameni de știință din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, Ungaria, Uniunea Sovietică, Partidul Comunist Român a fost reprezentat de tovarășii C. Vlad, vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice, și N. Copoiu, secretar științific al Institutului de Studii Istorice și Social-Politice de pe lângă C.C. al P.C.R. Au luat parte, de asemenea, reprezentanți ai 34 de partide comuniste și muncitorești, care lucrează în cadrul redacției revistei.

LA CEREREA unora cercuri de afaceri din capitala Turciei, în saloanele hotelului „Buyuk Ankara” a fost organizată prezentarea unor filme documentare turistice românești. Au participat senatorii, depu-

LA CEREREA unora cercuri de afaceri din capitala Turciei, în saloanele hotelului „Buyuk Ankara” a fost organizată prezentarea unor filme documentare turistice românești. Au participat senatorii, depu-

LA CEREREA unora cercuri de afaceri din capitala Turciei, în saloanele hotelului „Buyuk Ankara” a fost organizată prezentarea unor filme documentare turistice românești. Au participat senatorii, depu-

LA CEREREA unora cercuri de afaceri din capitala Turciei, în saloanele hotelului „Buyuk Ankara” a fost organizată prezentarea unor filme documentare turistice românești. Au participat senatorii, depu-

LA CEREREA unora cercuri de afaceri din capitala Turciei, în saloanele hotelului „Buyuk Ankara” a fost organizată prezentarea unor filme documentare turistice românești. Au participat senatorii, depu-

LA CEREREA unora cercuri de afaceri din capitala Turciei, în saloanele hotelului „Buyuk Ankara” a fost organizată prezentarea unor filme documentare turistice românești. Au participat senatorii, depu-

LA CEREREA unora cercuri de afaceri din capitala Turciei, în saloanele hotelului „Buyuk Ankara” a fost organizată prezentarea unor filme documentare turistice românești. Au participat senatorii, depu-

LA CEREREA unora cercuri de afaceri din capitala Turciei, în saloanele hotelului „Buyuk Ankara” a fost organizată prezentarea unor filme documentare turistice românești. Au participat senatorii, depu-